

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 31 maj 1921 kl. 4 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av § 1 i ansvarighetslagen den 10 februari 1810 för statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgivare i kommandomål.

Närvarande: herrar Larsson i Västerås, Clason, Klefbeck *, Hellberg *, Johansson i Kälkebo, Lyberg *, Norling *, Sandegård *, Bruhn, Magnusson i Tumhult *, Jansson i Edsbäcken *, Hallén, P. S. Hedlund i Östersund, Leander, Hansson i Gårda och Persson i Fritorp.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Till konstitutionsutskottets handläggning hava båda kamrarna hänvisat en av Kungl. Maj:t till riksdagen avlåten proposition, nr 145, däri Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga här nedan intagna förslag till lag om ändrad lydelse av § 1 i ansvarighetslagen den 10 februari 1810 för statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgivare i kommandomål.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade utdraget av protokollet över justitiedepartementsärenden den 4 februari 1921.

Då det i kungl. propositionen nr 144 framlagda förslaget om dödsstraffets avskaffande utom såvitt angår gärningar, som falla inom krigslagarna och som begåtts under krigstid, blivit av riksdagen bifallet och då den i förevarande proposition föreslagna ändringen av § 1 i ansvarig-

*Utskottets
yttrande.*

hetslagen av den 10 februari 1810 utgör en naturlig konsekvens av detta beslut

får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till förevarande proposition, måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av § 1 i ansvarighetslagen den 10 februari 1810 för statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgivare i kommandomål.

Härigenom förordnas, att § 1 i ansvarighetslagen den 10 februari 1810 för statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgivare i kommandomål skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 1.

Försöker någon statsrådsledamot, under den tid, då regeringen, enligt 39, 40, 41, 42 och 43 §§ av regeringsformen, föres av statsrådet, att våldsamligen överändakasta regeringssättet, sådant det genom rikets grundlagar antaget är, eller med råd eller gärning medverkar till lagstridigt kullkastande av någon rikets grundlag eller tillstyrker någon statsrådsledamot, när regeringen icke av statsrådet föres, eller den ämbetsman, som i kommandomål Konungen råd giver, sådant lagstridigt steg, eller underlåter att däremot göra föreställning, enär han finner sådant å färde vara, eller uppsåtligt och bevisligen fördöljer någon omständighet, som kunnat sådant steg förekomma, straffes såsom rikets förrädare efter ty i 8 kap. 1 § strafflagen stadgas.

Evad regeringen av statsrådet föres eller icke, vare till samma straff skyldig den ledamot av statsrådet eller den Konungens rådgivare i kommandomål,

vilken, genom tillstyrkande eller underlåtenhet att föreställning göra, när han finner sådant å färde vara, eller genom uppsåtligt och bevisligt fördöljande av någon upplysning, befrämjar eller vållar sådant lagstridigt steg, som, enligt 110 § av regeringsformen, såsom förräderi anses bör.

Stockholm den 30 maj 1921.

På konstitutionsutskottets vägnar:

VIKTOR LARSSON.
